

LJUBLJANSKI ZVON

Mesečnik za književnost in prosveto

XLIII. letnik

1923

3. številka

Dne 19. svečana se je prekinilo eno najdragocenejših slovenskih življenj. — «Ljubljanski Zvon» je izgubil svojega soustanovitelja, mnogoletnega urednika in enega svojih najzvestejših in najodličnejših sotrudnikov, pisatelja

drja. Ivana Tavčarja - Emila Leona.

Vse tradicije «Ljubljanskega Zvona» so nerazdružljivo spojene s pokojnikovim imenom. Izhajajoč iz generacije, ki je stvariteljsko prerodila slovenstvo kulturno in politično, je pokojnik od novele «Otok in struga», ki jo je kot tridesetleten mož objavil v prvem letniku «Zvona» malone pol stoletja vse tja do «Visoške kronike», ki jo je sfabuliral v zreli in sveži modrosti svojih sedemdesetih let, stal listu ob strani s preredko ljubeznijo in idealnim pojmovanjem njegovega namena in pomena. On sam je segal v naš moderni čas — ne kot anahronizem, marveč kot živa, tvorna energija, fluidna, harmonična osebnost, gibek, nezlomljiv duh, neostarel v starosti, kot človek blažjega srca nego besede ter neizprosno dosleden sebi in zvest domu — zdravo, sočno deblo, z vsemi koreninami v svoji prsti in svoji dobi. — Če se pravi živeti gibati se in je namen in zmisel življenja tvoriti in vstvarjati, je on, tvorec-borec, tvorec-umetnik, borec-politik, živel življenje v pravem pomenu te besede. Zato ni smrti zanj. Stotero življenj sta živeła v njem njegova doba in njegov rod; genij njegov pa je vtisnil dobi svoj znak in obudil v nesmrtnost davnine rodu. Živel je življenja vredno življenje — svetel in neminljiv bodi med nami nanj spomin!